

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
78 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2018

Наукове видання

Збірник тез доповідей 78 наукової конференції викладачів академії
23 – 27 квітня 2018 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 12 від 24.04.2018 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор

Бурдо О.Г., д.т.н., професор

Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор

Волков В.Е., д.т.н., професор

Гапонюк О.І., д.т.н., професор

Жигунов Д.О., д.т.н., доцент

Іоргачова К.Г., д.т.н., професор

Капрельянц Л.В., д.т.н., професор

Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.

Косой Б.В., д.т.н., професор

Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор

Мардар М.Р., д.т.н., професор

Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор

Осипова Л.А., д-р техн. наук, доцент

Павлов О.І., д.е.н., професор

Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент

Станкевич Г.М., д.т.н., професор,

Савенко І.І., д.е.н., професор,

Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор

Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,

Ткаченко О.Б., д.т.н., професор

Хобін В.А., д.т.н., професор,

Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор

Черно Н.К., д.т.н., професор

3. Національний стандарт № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав» від 10 вересня 2003 р. N 1440: станом на 15.04.2015 р. / Кабінет міністрів України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1440-2003-%D0%BF>

4. Мединцева М.О. Методичні підходи до оцінювання вартості бізнесу [Електронний ресурс] / М.О. Мединцева, В.М. Марченко. – Режим доступу: http://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/14324/1/2015_1_Medyntseva.pdf

5. Ткаченко О.В. Методичні підходи до оцінки майна [Електронний ресурс] / О.В. Ткаченко, Н.А. Романова, В.О. Слабодич. – Режим доступу: http://www.confcontact.com/20101224/3_tkachRom.php

АНАЛІЗ ЕКСПОРТУ РОСЛИННИХ ОЛІЙ З УКРАЇНИ

¹Антонюк О.П., к.е.н. доц., ²Антонюк П.О., к.е.н., с.н.с.

Одеська національна академія харчових технологій

Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України, м. Одеса

Завдяки введенню експортного мита на насіння соняшнику майже весь урожай переробляється на сучасних вітчизняних заводах, а обсяг виготовленої соняшникової олії перевищує потреби внутрішнього ринку. Тому приблизно 90 % виробництва олії направляється на експорт, а Україна в останні роки стає основним світовим експортером з часткою 54-56 %. Особливо високі темпи експорту мають місце в останні п'ять років з 3200 тис. т в 2013 р. до 5757,3 тис. т в 2017 р., або на 179,9 %. Досить насичений світовий ринок соняшникової олії, (історично соняшникова олія в структурі рослинних олій знаходиться постійно на четвертому місці з часткою близько 8,0 %) у т.ч. завдяки зростаючим поставкам з України, відреагував відповідно – зниженням експортних цін. В період 2013-2017 рр. ціна зменшувалась щорічно з 1022 дол/т. в 2013 р. до 747 дол/т в 2017 р., визвавши значні втрати експортної виручки для України.

Крім соняшникової олії з України експортується також соєва та ріпакові олії, правда, в значно менших обсягах – в 2017 р. відповідно 166,5 тис. т і 64,2 тис. т. На ці олії в 2017 р. приходить лише 3,9 % експорту рослинних олій, а більше 96 % – це соняшникова олія.

Недоліком в експорті рослинних олій є те, що переважно експортується нерафінована олія – 2017 р. частка нерафінованої олії склала: по соняшниковій – 92,0 %, соєвій – 100,0 %, ріпакової – 99,2 %.

Експорт рафінованої олії, тобто продукції з більшою доданою вартістю, проводиться не досить енергійно, на чому держава втрачає значні суми експортної виручки на різниці в цінах. Так, в 2017 р. експортна ціна 1 т сирової соняшникової олії була 735,7 дол., а рафінованої – 882,6 дол.

На сьогодні потужні імпортери олій – країни ЄС, Турція та ін. здійснюють закупки сирової олії, рафінацію олій на підприємствах і продають під своїм торговими марками, у т.ч. на експорт. Наприклад, Нідерланди – невелика країна з населенням 17 млн. осіб в 2017 р. закупила 451 тис. т сирової соняшникової олії з України. Нідерланди – одна із самих потужних в світі країн щодо експорту продуктів харчування. Менше третини від імпортованого продовольства споживається жителями країни, решта доробляється та іде на експорт. Там знають, як працює ринок і купують товар дешевше, доробляють і продають дорожче. Так маленькі Нідерланди розміром в одну українську область обходять значно по експорту велику Україну – важливо не кількість проданого товару, а його вартість.

Враховуючи, що посівні площі під соняшником в Україні вже в два рази перевищують рекомендовані, розміри в перспективі не слід очікувати значного зростання виробництва та експорту соняшникової олії. Збільшити виробництво і експорт рослини олій можливо за рахунок таких олійних, як соя і ріпак. Виробництво цих культур в останні роки демонструє значний прогрес – серед світових виробників Україна займає по сої – восьме, по ріпаку –

шосте місце. Але по причині відсутності будь яких обмежень на експорт більша частина урожаю експортується – в 2016 р. експортовано сої 64 %, ріпаку – 86 %. В результаті створені сучасні виробничі потужності по переробці сої – 4 млн. т/рік і ріпаку – 2 млн. т/рік використовуються лише на 20 %. На наш погляд, введення експортного мита на насіння сої та ріпаку дасть можливість завантажити потужності, створити додаткові робочі місця і експортувати не сировину, а промислову продукцію.

Висновки.

1. Саме завдяки експортному миту на насіння соняшнику Україна стала світовим лідером по виробництву та експорту соняшникової олії. Відміна такого мита на вимогу чиновників ЄС і деяких наших політиків матиме самі серйозні негативні наслідки для економіки.

2. Збільшити виробництво та експорт соєвої та ріпакової олії потребує заходів по обмеженню експорту оліє сировини, що може бути досягнуто введенням експортного мита на насіння сої та ріпаку.

3. Зростання експортної виручки можливе за рахунок збільшення продажу рафінованих олій в ті країни, що імпортують переважно таку продукцію – Італія, Польща, Ірак, Йорданія, Китай, Ліван, Малайзія, ОАЕ, Саудовська Аравія.

УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ, ЯК МЕХАНІЗМУ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛУ ПРИБУТКУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

**Іванченкова Л.В., канд. екон. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій**

Основним показником, який характеризує ефективну господарську діяльність підприємства є фінансові результати його діяльності, які відображаються прибутком або збитком. Достовірне відображення фінансових результатів в управлінні діяльності підприємств залежить від належної організації їх обліку.

Проте дослідження законодавчих і нормативних інформаційних джерел свідчить про існування невідповідностей в окремих концептуальних підходах щодо створення цілісної системи формування показників фінансового результату підприємства та відображення його у фінансовій звітності. Існує певне роздвоєння у тлумаченні поняття доходу, як збільшення активу незалежно від їх джерел (власних і залучених) або зменшення зобов'язання, що зумовлює зростання власного капіталу. Саме тому є актуальною необхідність дослідження й формування методичних підходів щодо визначення фінансових результатів в системі рахунків бухгалтерського обліку для потреб управління.

На сьогодні система бухгалтерського обліку в Україні характеризується рядом проблем відносно узгодженості формування фінансових результатів за видами діяльності підприємства. Кінцевий фінансовий результат (прибуток чи збиток) підприємства складається із фінансового результату від операцій, які є предметом його основної діяльності, іншої операційної, фінансової та інвестиційної і які в сукупності становлять звичайну діяльність, а також від операцій за наслідками надзвичайних подій.

Інформаційною базою для управління фінансовим результатом служать саме рахунки бухгалтерського обліку. З рахунків бухгалтерського обліку отримують інформацію про обсяги і джерела надходження доходів, напрями витрат, формування та використання прибутку. Для обліку та узагальнення інформації про фінансові результати діяльності підприємства Планом рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань та господарських операцій підприємств і організацій призначено рахунок 79 «Фінансові результати».

Головним завданням бухгалтерського обліку фінансових результатів діяльності

ОГЛЯД РИНКУ ПРОДУКТІВ СПОРТИВНОГО ХАРЧУВАННЯ	
Кручек О.А.	289
БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Євтушок О.В., Значек Р.Р.	290
МАРКЕТИНГОВА СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ	
Євтушок О.В., Ліпова О.Л.	292
ПРОБЛЕМИ ТА ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПИВНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ	
Лозовська Г.М.	293

СЕКЦІЯ «МЕНЕДЖМЕНТ І ЛОГІСТИКА»

ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ	
Савенко І.І.	295
МІСЦЕ І РОЛЬ СТРАТЕГІЇ В УПРАВЛІННІ СУЧАСНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ	
Каламан О.Б.	296
ФОРМУВАННЯ ВИРОБНИЧО-ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО КОМПЛЕКСУ ЯК ІНСТРУМЕНТ БІОРЕІНЖИНІРИНГУ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	
Корсікова Н.М.	298
РОЛЬ КОМУНІКАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У ЗАГАЛЬНОМУ МЕХАНІЗМІ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ	
Козак К.Б.	300
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ СФЕРИ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННИХ ПОСЛУГ	
Дроздова В.А.	302
СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	
Ніколюк О.В., Левчук Ю.С.	303
МЕТОДИКА ВИЗНАЧЕННЯ ХАРАКТЕРИСТИК ПРИЙМАЛЬНО-ВІДПУСКНОЇ ЕКСПЕДИЦІЇ СКЛАДІВ-ХОЛОДИЛЬНИКІВ	
Чабаров В.О., Мужайло В.Д.	305
ФАКТОРИ ТА УМОВИ ФІНАНСОВОЇ РІВНОВАГИ ПІДПРИЄМСТВ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ	
Бондаренко С.А.	307
АНАЛІЗ РИНКУ КОВБАСНИХ ВИРОБІВ УКРАЇНИ	
Дьяченко Ю.В.	309
УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ МАЛОГО АГРОПІДПРИЄМСТВА	
Брюшкова Н.О.	312
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ	
Кругляк Г.О.	313
ВПРОВАДЖЕННЯ «МАТРИЦІ КОНФЛІКТНОСТІ ПЕРСОНАЛУ» ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ»	
Селіхов С.В.	314

СЕКЦІЯ «ОБЛІК І АУДИТ»

АСПЕКТИ ОЦІНКИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ	
Купріна Н.М.	316
ЗЕМЕЛЬНА РЕФОРМА. БУТИ ЧИ НЕ БУТИ?	
Немченко В.В., Немченко Г.В.	317
ЗАСТОСУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОГО АНАЛІЗУ ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ СТРАТЕГІЧНИХ РІШЕНЬ	
Ошечков О.П.	318
ОЦІНКА МАЙНА ПІДПРИЄМСТВА: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	
Ступницька Т.М.	319
АНАЛІЗ ЕКСПОРТУ РОСЛИННИХ ОЛІЙ З УКРАЇНИ	
Антонюк О.П., Антонюк П.О.	321
УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ, ЯК МЕХАНІЗМУ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛУ ПРИБУТКУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	
Іванченкова Л.В.	322
ОСНОВНІ АСПЕКТИ НОВОЇ РЕДАКЦІЇ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВЕДЕННЯ КАСОВИХ ОПЕРАЦІЙ У НАЦІОНАЛЬНІЙ ВАЛЮТІ В УКРАЇНІ	
Євтушевська О.О.	323
СИСТЕМА ПОКАЗНИКІВ ДЛЯ ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МАЛОГО БІЗНЕСУ	
Баранюк Х.О.	325